

MANAGEMENT • INVESTMENT • ECONOMICS • ENTREPRENEURSHIP • TECHNOLOGY

FIVE IMPORTANT TIPS TO HELP NOVICE
ATHLETES IN SPORTS CONFIDENCE

Turmeric & Coffee

The Suprising Ingredient Generating Short-Pulsed Laser

EMAIL CARBON FOOTPRINT

A SOURCE FOR GREENHOUSE GASES EMISSIONS

Creating Happiness

IN WORK AND LIFE IN SOCIETY: A RELIGIOS PERSPECTIVE

Teknik Pengucapan

BARACK OBAMA

eISSN 2600-9811

9 772600 981003
Publication Date
7 November 2023

PANDANGAN AWAL MENGENAI KESEDARAN KESELAMATAN DI MALAYSIA

Kesedaran keselamatan di sektor industri minyak dan gas

UITM CAWANGAN TERENGGANU

Noor Malinjasari Ali
Suzila Mat Salleh
Siti Fatimah Mardiah
Hamzah
Hasmida Mohd Noor
Ruzaidah Sulong @ A.
Rashid

UITM CAWANGAN MELAKA

Hasmi Mokhlas

UITM CAWANGAN JOHOR

Rahayu Izwani
Borhanuddin

PENGENALAN

Menurut statistik, 4.0 peratus kemalangan berlaku di persekitaran tempat pejabat adalah disebabkan oleh tahap kesedaran keselamatan yang rendah (Rahman dan Kamil, 2022). Menurut Rahman dan Kamil (2022) lagi, mereka mendapati bahawa ulasan karya mengenai kesedaran keselamatan banyak memfokuskan kepada penjagaan kesihatan dan jarang menumpukan kepada industri lain walhal telah diketahui umum bahawa Industri minyak dan gas serta pembinaan merupakan antara industri yang terdedah kepada risiko bahaya kemalangan kepada pekerja namun seperti yang dinyatakan di atas, majikan hanya menumpukan kepada soal keselamatan di tapak dan jarang mengambil peduli mengenai risiko kemalangan di kawasan pejabat sungguhpun peratus kemalangan semakin meningkat mengikut tahun disebabkan pelbagai faktor antaranya termasuklah kurang kesedaran mengenai isu keselamatan sama ada pihak majikan mahupun pekerja.

KESEDARAN KESELAMATAN

Berdasarkan kepada Majlis Keselamatan dan Kesihatan Negara, kesedaran keselamatan merujuk kepada persepsi seseorang dan pengetahuan mereka mengenai sesuatu situasi dan bagaimana tindakan mereka untuk menyelesaikan perkara yang tidak diinginkan atau berfikir jauh ke hadapan untuk mengelakkan kejadian yang tidak diinginkan. Salmon dan Stanlon (2013) dan Walker dan lain-lain (2012) dalam kajian mereka menyatakan yang kemalangan terjadi kerana kurangnya kesedaran keselamatan. Walker dan lain-lain (2012) juga menekankan kepada kurangnya kesedaran keselamatan disebabkan mereka mempunyai pengetahuan yang terbatas mengenai isu keselamatan dan masalah tingkah laku. Salmon dan Stanlon (2015) membahaskan bahawa kesedaran keselamatan merupakan satu konsep pelbagai dimensi yang bergantung kepada latihan dan sikap seseorang. Latihan juga merupakan satu aspek dalam iklim keselamatan menurut Baron (2008) dan tingkah laku adalah sebahagian daripada sikap menurut Nektorious dan lain-lain (2018). Ibrahim dan lain-lain (2012) dan Dodge (2011) pula menyatakan yang kesedaran keselamatan juga dipengaruhi oleh budaya keselamatan.

Rahman dan Kamil (2022) menyatakan bahawa kesedaran keselamatan memainkan peranan yang penting dalam mencegah kecederaan sewaktu bekerja kepada pekerja. Program kesedaran boleh digunakan untuk mengukuhkan sikap pencegahan positif dan meningkatkan amalan penjagaan sendiri di tempat kerja. Menurut mereka lagi, walaupun ditengah kerancakan ekonomi syarikat, kesedaran keselamatan di tempat kerja dalam kalangan pekerja dipelbagai industri adalah rendah. Majikan yang mempunyai tahap pemahaman yang rendah tentang bagaimana langkah keselamatan di tempat kerja yang harus dilaksanakan dan isu keselamatan, merupakan isu yang menerima prioriti paling rendah disebabkan kawalan kos di syarikat. Menurut penyelidik lagi, kesedaran mengenai masalah ergonomik dan pengetahuan pekerja dan majikan juga adalah rendah dalam pelbagai bidang sungguhpun isu kesedaran keselamatan untuk setiap industri adalah berbeza. Penyelidik yang sama juga mendapati bahawa terdapat kecuai dalam kalangan pekerja semasa menjalankan tugas mereka yang melibatkan soal keselamatan sehingga kemalangan dan kecederaan berlaku.

Menurut Al-Mekhlafi dan lain-lain (2021), budaya keselamatan dikebanyakan negara adalah kompetitif terutama dalam industri minyak dan gas disebabkan oleh keperluan global untuk pertumbuhan yang mampan. Menurut pengarang itu lagi, budaya keselamatan merujuk kepada bagaimana individu atau organisasi mengambil tanggungjawab peribadi mengenai tindakan keselamatan, mengenal dan berkomunikasi mengenai masalah keselamatan dan menyesuaikan perlakuan selaras dengan pengajaran yang dipelajari daripada pengalaman kesilapan yang lepas dan menjadi budaya organisasi. Choudhry dan lain-lain (2007) mendefinisikan budaya keselamatan sebagai satu hasil daripada individu atau kumpulan mengenai sikap, nilai, kecekapan, dan tabiat yang mewakili komitmen organisasi dalam mengatasi masalah keselamatan. Dejoy (2005) dan Timmermans dan lain-lain (2019) juga mentakrifkan budaya keselamatan merupakan hasil daripada kepercayaan dan sikap masyarakat mengenai soal keselamatan dan mempunyai hubungan kait dengan kesedaran mereka mengenai keselamatan. Wegmann dan lain-lain (2004) dan Ibrahim dan lain-lain (2012) mendapati hubungan yang positif wujud antara kesedaran keselamatan dan budaya keselamatan. Pengarang menyatakan bahawa budaya keselamatan termasuklah persekitaran organisasi dan polisi organisasi memang mempunyai impak yang besar kepada tahap kesedaran keselamatan pekerja. Manitoba (2014) serta Naji dan lain-lain (2020) juga menyokong pernyataan pengarang terdahulu dan kajian mereka juga mendapati bahawa terdapat hubungan positif antara kesedaran keselamatan dan budaya keselamatan.

IKLIM KESELAMATAN

Apabila dilihat dari sudut iklim keselamatan pula, ia merujuk kepada bagaimana pandangan individu mengenai peraturan keselamatan di tempat kerja, prosedur dan amalan syarikat (Intan dan lain-lain, 2022). Menurutnyanya lagi, buat masa kini tidak terdapat satu pandangan yang jitu mengenai dimensi iklim keselamatan kerana masih lagi dalam perbahasan. Baron (2008) dan Cheyne dan lain-lain (2002) menyatakan bahawa iklim keselamatan merujuk kepada kesan persekitaran dan faktor organisasi kepada nilai organisasi. Xu dan lain-lain (2020) pula menegaskan yang iklim keselamatan boleh dipecahkan kepada kumpulan kecil iaitu komitmen pengurusan, tabiat organisasi, penglibatan komunikasi mengenai keselamatan, peralatan keselamatan, pengemasan organisasi, latihan dan ganjaran. Luo (2020) menjelaskan tiada satu takrifan yang jelas mengenai iklim keselamatan tetapi kajian beliau telah menetapkan iklim keselamatan sebagai persepsi psikologi individu tentang sejauh mana perkembangan keselamatan syarikat dan kepercayaan mereka terhadap isu tersebut. Persepsi psikologi menunjukkan pengiktirafan individu atau organisasi mengenai status keselamatan yang mungkin menjadi kurang stabil dan berubah mengikut masa dan lokasi. Ini termasuk juga polisi keselamatan, prosedur dan latihan keselamatan. Menurut Luo (2020) ada tiga tahap mengenai iklim keselamatan iaitu organisasi, individu dan persekitaran yang merangkumi aspek polisi, peraturan, latihan dan penglibatan semua dalam aspek keselamatan. Cheyne dan lain-lain (2002) dan Baron (2008) dan Xu dan lain-lain (2020) juga membincangkan mengenai hubungan antara kesedaran keselamatan dan iklim keselamatan yang berkadaran positif antara satu sama lain. Ini diperkukuhkan lagi dengan kajian oleh Wang, Sun, Du dan Wang (2018) mengenai hubungan positif antara iklim keselamatan dan kesedaran keselamatan.

Menurut Henning dan lain-lain (2009), sikap keselamatan adalah tindak balas individu terhadap kepercayaan dan emosi berkaitan dengan polisi, prosedur dan amalan keselamatan. Ini termasuklah komitmen peribadi dan tanggungjawab individu terhadap aspek keselamatan. Sikap keselamatan dipengaruhi oleh kedua-dua perkara iaitu persekitaran dan perbezaan individu. Wang dan lain-lain (2018) mentakrifkan sikap keselamatan sebagai satu tindakbalas emosi terhadap aspek keselamatan. Wang dan lain-lain (2018) menjelaskan lagi yang sikap keselamatan diukur berdasarkan dua faktor iaitu penyertaan dan kepatuhan kepada aspek keselamatan. Baron (2008) dan Cheyne dan lain-lain (2002) mendapati hubungan yang positif antara sikap keselamatan dan kesedaran keselamatan dan ini diperkuatkan lagi dengan kajian Wang dan lain-lain (2018) yang mendapati hubungan positif antara sikap keselamatan dan kesedaran keselamatan. Rahman dan Kamil (2022) mempertimbangkan sikap sebagai pandangan pekerja terhadap amalan, polisi dan prosedur serta kelakuan di tempat kerja. Sikap keselamatan pula digambarkan sebagai tingkah laku yang menyokong prestasi dan aktiviti keselamatan seperti latihan keselamatan, dan kepatuhan kepada langkah keselamatan untuk mengurangkan risiko kemalangan. Pelaksanaan program-program keselamatan hanya akan berkesan sekiranya pekerja mempamerkan sikap positif terhadap peraturan keselamatan menurut kata pengarang lagi. Kajian Rahman dan Kamil (2022) juga menyokong dapatan kajian pengarang terdahulu yang menyatakan bahawa sikap keselamatan adalah berkadar positif dengan kesedaran keselamatan.

PENUTUP

Sebagai kesimpulan, artikel ini bertujuan untuk mengkaji faktor-faktor yang menyumbang kepada kesedaran keselamatan terutama di sektor industri minyak dan gas. Setelah diteliti hasil daripada pembacaan, didapati antara faktor terbanyak yang menyumbang kepada kesedaran keselamatan adalah budaya keselamatan, iklim keselamatan dan sikap keselamatan. Diharapkan artikel ini dapat memberikan gambaran awal mengenai kesedaran keselamatan kepada pekerja pejabat di luar sana.

RUJUKAN

- Al-Mekhlafi A.B.A., Isha.A.S.N., Chileshe.N., Abdulrab.M., Kineber.A.F., Ajmal.M., (2021). Impact of safety culture implementation on driving performance among oil and gas tanker drivers: a partial least squares structural equation modelling (PLS-SEM) approach. *Sustainability*, 13, 8886
- Baron.R.I, (2008), Measuring safety climate at an aircraft maintenance facility, Can training change attitude? Capella University
- Cheyne.A., Oliver.A, Tomas, J.M & Cox.S (2002). The architecture of employees' attitudes to safety in the manufacturing sector. *Personnel Review*, 3(16), 649-570
- Choudhry.R.M., Fang.D., Mohamed.S (2007). The nature of safety culture in manufacturing industry. *International Journal of Humanity Social Science*, 2. 176-183

- Dejoy.D.M (2005). Behavior change versus cultural change, divergent approaches to managing workplace safety. *Safety Science*, 43, 105-129
- Dodge.R.B (2011). Transformative learning and workplace safety: A case study. National Louis University
- Henning.B.J., Stufft.C.J., Payne.S.C., Bergman.M.E., Mannan.M.S., Keren.N (2009), The influence of individual differences on organizational safety attitude, *Safety Science*, 2009(47), 337-345
- Ibrahim.I.I., Noor S.M., Nasirun.N., Ahmad.Z (2012). Safety in the office, does it matter to the staff? *Procedia-Social and Behavioral Science*, 30, 730-740
- Intan S.N.A., Zaliha.I., Siti, M.Y (2022). Safety culture, safety climate and safety performance in healthcare facilities: A systematic review. *Safety Science*, 147, 104624
- Luo. T.(2020), Safety climate: current status of the research and future prospects, *Journal of Safety Science and Resilience*, 2020(1), 106-119
- Makin. A.M., Winder.C.(2009). Managing hazards in the workplace using organizational safety management systems: a safe place, safe person, safe system approach. *Journal Risk*, 12, 329-343
- Manitoba S.W (2014). Manitoba workplace. Safety and health act, and the regulation available. Retrieved from www.gov.mb.ca/labor/safety/pdf/2014_whs_act_regs_pdf, 237
- Naji. G.M.A., Isha. A.S.N., Alzoraiki M., Al-Mekhlafi.A.B.A., Sharafaddin.O., Saleem.M.S (2020). impact of safety culture and psychosocial hazard on safety performance among upstream employees in Malaysia in the Oil and Gas industry. *Solid State Technology*, 63(6), 4120-4126
- Rahman., N.H.A and Kamil., N.L.M., (2022), Strengthening Occupational Safety and Health Policy in Malaysia: Exploring the Awareness of Civil Servants, *Public Policy and Administration*, 21(2), 38-54
- Salmon P.M., Stanlon, N.A (2013). situation awareness and safety: contribution or confusion? Situation awareness and safety editorial. *Safety Science*. 56(1-5)
- Timmermans.O., Alhajyaseen.W., Reinolsmann.N., Nakamura.H., Suzuki .K., (2019), Traffic safety culture of professional drivers in the state of Qatar, *International Association of Traffic and Safety Science Research*, 43(2019), 286-296.
- Walker, G.H,m Raffertu L.A & Stanton N.A(2012), the human factors of fratricide. Ashgate Publishing, LTD
- Wang.M, Sun.J., Du. H., Wang C. (2018), Relations between safety climate, awareness and behavior in the Chinese construction industry: a hierarchical linear investigation, *Advance in Civil Engineering* (2018), 1-8
- Wegmann.D.A., Zhang.H., Von-Tanden.T.L., Sharma.G., GibbonsA.M., (2004), safety culture: An integrative review. *International Journal Aviation Psychology*, 14, 117-134
- Xu.X., Le.N., He.Y., Yao .X (2020), Team conscientiousness, team safety climate and individual safety performance: a cross-level mediation model. *Journal Business Psychology* 35(4), 505-517

Kesediaan Pasaran : Ketahui Persediaan Pengurusan Syarikat Sebelum

Noorul Huda Binti Zakaria & Najdah Binti Abd Aziz
Fakulti Pengurusan dan Perniagaan, UiTM Cawangan
Terengganu Kampus Kuala Terengganu, Malaysia

Emel koresponden: noorlhuda@uitm.edu.my

**E
K
S
P
O
R
T**

BizNewz 2023
Faculty of Business and Management
Universiti Teknologi MARA Cawangan Terengganu, Kampus Dungun
Sura Hujung, 23000 Dungun, Terengganu, MALAYSIA
Tel: +609-8400400
Fax: +609-8403777
Email: biznewzuitm@gmail.com